

ження которого при современных условиях предусматривает максимально возможное сокращение удельных производственных расходов. С другой стороны, ориентация на стратегию дифференциации продукции за счет повышения ее качества и создания ее уникальных образцов, хотя и обуславливает существенное наращивание интенсивности производства и, как следствие, ведет к росту себестоимости продукции, в условиях постепенного повышения покупательной способности населения, позволяет гарантировать как обеспечение продовольственной безопасности страны, так и рост экономической результативности сельскохозяйственных предприятий.

Ключевые слова: дифференциация, экономические результаты, конкурентное преимущество, конкурентоспособность, прибыль, продовольственная безопасность, себестоимость.

Oliynyk A.V., Makogon V.V. Intercommunication of competitive edges and economic results of agricultural enterprises

The major index of effectiveness of functioning of agrarian sector is plenitude of food market saturation the products of home production. In turn a decision of this task is on crossing of public necessity and economic personal interest of separate commodity producers in the increase of production, that is determined by economic results their functioning being in direct connection with the volumes of realization and prices on their products. Thus height of the first index and higher level second for a certain enterprise will testify to the presence at his products of competitive edges that must assist higher effectiveness of functioning of this agricultural enterprise. Intercommunication of processes of forming of competitive edges and economic results of agricultural enterprises was investigational on this basis. It is set that major pre-conditions of forming of competitive edges of agricultural enterprise are improvements of management by their charges and quality of products, and the positive dynamics of economic results of subjects of menage of agrarian sphere comes forward as an actual certificate of their presence. The estimation of strategies of forming of competitive edges from the point of view of food market saturation the products of home production witnessed a high risk decline of food strength security in case of application of that of them, that is base on minimization of level of prime price, the achievement of that at modern terms envisages the maximally possible cutback of the specific productive spending. On the other hand, orientation on strategy of differentiation of products due to the increase of her quality and creation of her unique standards, though stipulates the substantial increase of intensity of production and, as a result, conduces to the height of unit cost, in the conditions of gradual increase of purchasing power of population, both providing of food safety of country and height of economic effectiveness of agricultural enterprises allows to guarantee.

Keywords: differentiation, economic results, competitive edge, competitiveness, profit, food safety, prime price.

Дата надходження до редакції: 23.02.2017

Рецензент: д.е.н., професор Т.Г.Маренич

УДК 338.476

**ІНТЕРПРЕТАЦІЯ АПК В РАМКАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ГАЛУЗЕВОГО КЛАСИФІКАТОРА
В КЛАСИФІКАТОР ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

М. К. Жудро, д.е.н., професор, Білоруський державний економічний університет, м. Мінськ

Ю. І. Данько, д.е.н., доцент Сумський національний аграрний університет

Н. В. Жудро, к.е.н., доцент Білоруський національний технічний університет, м. Мінськ

У статті здійснена порівняльна оцінка методології загального класифікатора галузей народного господарства (ЗКГНГ) і загальнодержавного класифікатора видів економічної діяльності (ОКЕД), яка обумовлює необхідність обґрунтування нової інтерпретації АПК.

Обґрунтовано і науково аргументовано теоретико-методологічний підхід до розробки методології ідентифікації ознак і змінних елементів нової інтерпретації АПК на основі використання ОКЕД, які дозволяють виконувати дослідження сучасної конфігурації економіки фірми, країни і в цілому світової економіки в умовах посилення факторів похідних штучного інтелекту.

Ключові слова: класифікатор, агропромисловий комплекс, види економічної діяльності, Smart-економіка, інтелектуальний менеджмент, конкурентоспроможність, ефективність, ринок.

Актуальність дослідження. У сучасній науковій і емпіричній практиці домінують інструменти формування професійних економічних компетенцій в умовах загальнодержавного класифікатора видів економічної діяльності (ОКЕД), заснованого на теорії класифікації однорідності структуроутворюючих елементів.

Такого роду конструювання враховує сукупність однорідних товарів і послуг, а не як загальний обсяг виробленої продукції організаціями, віднесеними до галузі, так як частина цієї продукції може ставитися до видів діяльності інших галузей.

Дослідження актуальних теорій та методо-

логії класифікації структуроутворюючих елементів АПК свідчить про домінування серед вчених концепцій, теорій, заснованих на економічному обґрунтуванні інституційних і функціональних інструментів ідентифікації ключового результату діяльності суб'єкта бізнесу - товару, послуги.

У зв'язку з цим слід зазначити суперечливість існуючої практики не суворого використання інструментарію

Аналіз інформаційних джерел. Теоретичну базу дослідження становлять праці економістів-аграрників в наукових журналах, матеріали конференцій, статистичні дані. В якості інформаційної бази використано дані державних органів статистики республіки Білорусь та України, ФАО, галузеві регламенти розвитку бізнесу, Національні програми розвитку аграрного бізнесу.

Методи дослідження. При написанні статті використовувалися загальнонаукові методи (аналізу і синтезу, узагальнення, прийоми аналогій, індукція і дедукція), методи емпіричного аналізу (спостереження, опис, порівняння, експертні оцінки, монографічні дослідження, прийоми статистичного аналізу).

Виклад основного матеріалу. Методологія ОКЕД відрізняється від методології ЗКГНГ. Класифікаційною одиницею в ЗКГНГ є організація, яка в залежності від характеру основного виду діяльності відноситься до однієї з галузей економіки. Галузь ЗКГНГ являє собою сукупність організацій, які виробляють однорідну продукцію. Вузьким місцем цієї класифікації є те, що галузі народного господарства, сформовані за сукупністю організацій, що здійснюють переважно однаковий чи подібний вид виробничої діяльності, як правило, включають поряд з основним видом діяльності інші види діяльності.

Цей принцип класифікації призводить до викривлення дійсної картини виробництва продукції у вартісному вираженні. Правильне відображення обсягів виробництва продукції (товарів, послуг) можливо тільки за умови, коли галузь формується як сукупність однорідних товарів і послуг, а не як загальний обсяг виробленої продукції організаціями, віднесеними до галузі, так як частина цієї продукції може відноситись до видів діяльності інших галузей.

ОКЕД дозволяє вирішити дану проблему, так як в основі класифікації лежать конкретні види економічної діяльності, що дозволяє групувати суб'єкти господарювання по "чистим" секторам національної економіки (галузям).

У ОКЕД не враховуються такі класифікаційні ознаки, як форма власності, організаційно-правова форма і відомча підпорядкованість суб'єктів господарювання, відмінності між внутрішньою і зовнішньою торгівлею, оскільки такі критерії не мають відношення до характеристик виду економічної діяльності.

У ОКЕД види діяльності не розділяються на

виробничі і невиробничі, а поділяються на видобувні, обробні і такі, що надають послуги.

До видобувних видів діяльності відносяться сільське господарство, мисливство та лісове господарство (секція А), рибальство, рибництво (секція В) та гірничодобувна промисловість (секція С). До обробних відносяться види діяльності, пов'язані з обробкою сировини (секція D), виробництвом і розподілом електроенергії, газу та води (секція Е). Решта видів діяльності (які класифікуються в секціях G - Q) вважаються такими, що надають послуги. Будівництво (секція F) займає граничне положення між обробними видами діяльності та наданням послуг, але в білоруському класифікаторі умовно віднесені до обробної промисловості.

У ОКЕД більш детально, з урахуванням розвитку економіки, класифікуються фінансова діяльність, операції з нерухомим майном, діяльність, пов'язана з обчислювальною технікою, а також з наданням різних послуг споживачам, які практично не були представлені в ЗКГНГ.

У ОКЕД передбачено понад 1500 класифікаційних угруповань (в ЗКГНГ таких угруповань - близько 750). Використання ОКЕД дозволяє отримувати найбільш точну і об'єктивну інформацію за видами економічної діяльності в будь-якому необхідному розрізі і враховувати що відбувається в економіці перетворення.

Отже, можемо говорити, що ЗКГНГ в цілому суперечить новій Smart-економіці, в рамках якої найважливішими джерелами економічного зростання є наука та інновації, а домінуючою сферою економіки - сфера послуг, яка за старою класифікацією відноситься до нематеріального виробництва.

Для зіставлення часових рядів статистичної інформації, узагальненої в класифікаторах ЗКГНГ і ОКЕД, Національним статистичним комітетом Республіки Білорусь розроблена система перехідних ключів, що дозволяють зіставляти дані за видами діяльності і галузями народного господарства.

В межах викладених вище результатів порівняльної оцінки методології загального класифікатора галузей народного господарства (ЗКГНГ) і загальнодержавного класифікатора видів економічної діяльності (ОКЕД) нами сформульована концепція та інструментарій ідентифікації АПК на основі використання ОКЕД,

Так, визначення АПК за ЗКГНГ розглядається як - сукупність галузей національної економіки, які здійснюють виробництво, зберігання, переробку сільськогосподарської продукції, насичення внутрішнього ринку продовольчими товарами та забезпечують експорт продовольства і сировини. В той же час, по ОКЕД АПК слід розглядати як - сукупність взаємодіючих і конвергованих видів економічної діяльності, що забезпечують поставки, сервіс, логістику агротехнологіч-

них ресурсів, виробництво, зберігання, переробку продовольчої і агротехнічної сільськогосподарської сировини, логістику, реалізацію харчових, агротехнічних продуктів і виконання послуг.

АПК включає такі види економічної діяльності як рослинництво, тваринництво, харчову і легку (по переробці агротехнічної сировини) промисловість, агротехсервіс і надання послуг в цих галузях, діяльність з благоустрою та обслуговуванню ландшафтних територій в частині послуг з меліорації, діяльність по осушенню сільськогосподарських ділянок, будівництва зрошувальних систем (каналів), гідротехнічних споруд, дамб і гребель, здійснення дноочищувальних, днопоглиблювальних та інших гідротехнічних робіт, що здійснюються для потреб сільського господарства, діяльність по експлуатації зрошувальних систем і устаткування, рибацтво та рибництво, виробництво продуктів харчування, напоїв і тютюнових виробів, підготовку та прядіння лляного волокна, ветеринарну діяльність, оптову торгівлю торфом, добривами, агрохімічними продуктами, ветеринарними засобами, технікою і обладнанням для сільського господарства, ремонт сільськогосподарських тракторів, машин та устаткування для сільського господарства, інформаційні технології і діяльність в сфері інформаційного обслуговування агропромислового комплексу, консультаційні послуги в галузі сільського господарства, фінансовий лізинг в галузі агропромислового комплексу, діяльність в області збору дикорослих недревної продукції, а також діяльність у сфері освіти і наукових розробок в галузі агропромислового комплексу, дослідження, випробування в області гігієни харчування, включаючи ветеринарний контроль і контроль за виробництвом продуктів харчування [1].

Станом на 1 січня 2016 року в агропромисловому комплексі за видом економічної діяльності «сільське господарство» налічувалося - 1469 організацій, що здійснюють виробництво сільськогосподарської продукції, в тому числі 452 унітарних підприємства, 225 сільськогосподарських виробничих кооперативів (колгоспів), 792 господарських товариства, з них 612 акціонерних товариств, 168 товариств з обмеженою відповідальністю, 12 товариств з додатковою відповідальністю і 3017 селянських (фермерських) господарств. У Республіці Білорусь налічується 593 організації з часткою держави в їх статутних фондах, 65 спільних підприємств, 40 іноземних підприємств. В АПК республіки здійснюють діяльність п'ять сільськогосподарських споживчих кооперативів [2].

В останні роки намітилася тенденція до зменшення чисельності державних унітарних підприємств, сільськогосподарських виробничих кооперативів та збільшення чисельності відкритих акціонерних товариств, спільних і іноземних підприємств, а також організацій малого агробіз-

несу, основними представниками якого є селянські (фермерські) господарства (на 1 січня 2016 року їх функціонувало 3017).

У малому агробізнесі зайнято близько 18 тис. чоловік, з них в селянських (фермерських) господарствах - близько 9 тис. осіб, що становить 6 і 3 відсотки відповідно від середньооблікової чисельності працівників, зайнятих в сільському господарстві республіки.

У цьому секторі аграрної економіки виробляється понад 20% продукції сільського господарства, в тому числі плодів і ягід - близько 85%, картоплі - 80%, овочів - більше 65%, яєць - 27%, молока, худоби та птиці в живій вазі - 6 %.

В АПК республіки 9,4% сільськогосподарських угідь припадає на господарства населення, які виробляють 20,6% валової продукції сільського господарства, в тому числі картоплі - 79,4%, овочів - 69,3%, молока - 5,6%, м'яса - 5,7%, яєць - 24,5%. Ведення господарств населення нівелює соціальну напруженість на селі, забезпечує більш ефективне виробництво в секторах, недоступних для великого агробізнесу. В останні двадцять років цей сегмент національної економіки має тренд скорочення.

Підприємств за видом економічної діяльності «Виробництво харчових продуктів, включаючи напої, і тютюн» в Білорусі налічується 777. [3].

В агропромисловому комплексі створені і функціонують 46 кооперативно-інтеграційних структур, в рамках яких здійснюються виробництво сільськогосподарської сировини, його переробка і реалізація кінцевої продукції. В системі агропромислового комплексу функціонують 14 холдингів, з них 12 холдингів, створених за участю держави.

Економічна структура АПК по ОКЕД поряд з сільським господарством, мисливством та лісовим господарством (секція А), рибацтвом, рибництвом (секція В), включено більше 10 видів економічної діяльності в харчовій промисловості (секція D): 1) виробництво м'яса і м'ясопродуктів; 2) переробка та консервування риби та рибних продуктів; 3) переробка та консервування фруктів і овочів; 4) виробництво рослинних і тваринних жирів і жирів; 5) виробництво молочних продуктів; 6) виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості, крохмалю та крохмале-продуктів; 7) виробництво готових кормів для тварин; 8) виробництво інших харчових продуктів; 9) виробництво напоїв; 10) виробництво тютюнових виробів та інші.

Функціональна і інституційно-виробнича структура АПК по ОКЕД, що базується на обліку двоїстої специфіки: 1) горизонтальної і вертикальної міжфірмової взаємодії; 2) агробізнесу і держави, включає видобувні і обробні види економічної діяльності, а також сферу агропослуг.

Основним видом економічної діяльності в агропромисловому комплексі є сільське госпо-

дарство, де виробляється близько 50% всієї продукції. У розвинених країнах його роль в створенні кінцевого продукту АПК значно менше. Переробку сільськогосподарської продовольчої і технічної сировини здійснюють харчова і легка промисловість (пов'язана з первинною обробкою льону і вовни).

Різноманітним є склад видів економічної діяльності, що забезпечують поставки і сервіс засобів виробництва для сільського господарства та інших підрозділів АПК: тракторне та сільськогосподарське машинобудування, ремонт техніки, виробництво і технічне обслуговування обладнання для харчової промисловості, виробництво мінеральних добрив, хімічних засобів захисту рослин і ветеринарних препаратів, меліорація, видобуток торфу для сільського господарства, мікробіологічна промисловість, сільське виробництво будівництва і інші.

У міру впровадження інновацій зростають значимість і масштаби видів економічної діяльності, що забезпечують техніко-технологічну модернізацію, інформатизацію, роботизацію і диверсифікацію виробничих процесів в агропромисловому комплексі за допомогою розвитку нових видів сільськогосподарського виробництва і агропослуг, а також створення технологічних комплексів з переробки місцевих видів сировини для генерування альтернативних джерел енергії та вторинних продуктів харчової промисловості.

Питома вага організацій, що здійснюють інноваційну активність в сфері виробництва харчових продуктів, включаючи напої, і тютюну, в загальній кількості організацій за видами економічної діяльності у 2015 році становив 0,24%, а питома вага відвантаженої ними інноваційної продукції - 2,4%, в тому числі на експорт в загальному обсязі відвантаженої інноваційної продукції - 0,85%.

Розвиток конкуренції на ринку продовольчих товарів в умовах економіки 4.0. обумовлює підвищення ролі і активізацію інвестицій в новітні інноваційні технології виробництва, заготівлі, зберігання, переробки і реалізації не тільки традиційних, а й органічних продовольчих товарів, а також технічної сільськогосподарської продукції.

Розвиток економіки 4.0. формує новий тренд організації агропромислового виробництва, спрямований на активізацію використання роботів, енергозбереження, екології, альтернативні варіанти розвитку агробізнесу. В АПК республіки також вже з'являються «розумні» тваринницькі ферми з роботизованими системами виконання раніше вельми трудомістких технологічних процесів в тваринництві: роботизоване доїння корів, роботизовані станції годування, напування тварин і т.д. Так, в даний час в молочному тваринництві республіки експлуатується більш 300 доїльних роботів Astronaut A4.

В рослинництві актуалізується поширення експлуатації сільськогосподарської техніки з бор-

товими комп'ютерами та безпілотних машинно-тракторних агрегатів, роботизованих систем очищення і зберігання насіння, інтегрованих логістичних центрів зберігання, сортування, калібрування, пакування та доставки покупцеві агропродовольчих товарів в онлайн-режимі і т.д.

У свою чергу ефективне використання «розумних» чинників ведення агробізнесу вимагає кардинальної модернізації існуючої системи управління агробізнесом з метою формування і розвитку гібридного агроменеджменту підприємств АПК. Суть його полягає в комплексному використанні професійних компетенцій менеджерів, фахівців і консультантів-роботів. Саме інновації та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в нову аграрну економіку багато в чому забезпечують підвищення ефективності функціонування АПК в умовах активного розвитку в світі економіки 4.0.

Крім того, до видів економічної діяльності АПК відносять послуги: агротуризм, агротехнічне і ветеринарне обслуговування, інформаційно-комунікаційні технології, Агрологістика, агромаркетинг, агроінжиніринг, агролізинг, професійне навчання працівників і наукове забезпечення аграрного сектора, житлово-комунальне господарство та службу побуту на селі, інші сфери виробничої і соціальної інфраструктури та інші.

У Білорусі у 2015 році налічувалося 209 організацій з чисельністю 15,5 тисяч працівників, які надають послуги в галузі рослинництва і тваринництва.

Ці організації надають послуги в галузі рослинництва (послуги з експлуатації зрошувальних і осушувальних систем, по обробці землі, посіву, агрохімічної обробки посівів і збирання врожаю; післязбиральної доробки польових культур: очищення, сушіння, сортування і т.п.) і тваринництва, крім ветеринарних послуг (за утриманням сільськогосподарських тварин і догляду за ними; випасу худоби; забою тварин, зніманню шкур, стрижці тварин; чищенні тваринницьких приміщень) і т.д.

Отримує розвиток агроаутсорсинг - надання сторонніми організаціями агротехнологічних послуг в галузі сільськогосподарського виробництва сільськогосподарським підприємствам на підставі договору з ними.

Поставки тракторів, сільськогосподарської техніки організаціям АПК в основному здійснюється на умовах агролізингу.

В останні роки отримує розвиток надання організаціям АПК інжинірингових послуг як білоруським, так іноземним зацікавленим суб'єктам у сфері високотехнологічних компетенцій в агроменеджменті, а також проектуванні, будівництві та експлуатації технологічних комплексів в рослинництві, тваринництві.

Новим трендом в АПК Білорусі є розвиток агротуризму, який за результатами онлайн-голосування, проведеного журналом National

Geographic Traveler зайняв друге місце - 22% голосів (випередила нашу країну тільки Італія - 26%, Словаччина набрала 20%, далі йдуть Молдова з 18%, Росія з 9%, Сербія з 8%, Австралія з 4% і Литва з 3% голосів).

Чисельність агротуристів, які скористалися послугами агросадиб в 2016 році склала близько 300 тисяч (з них білорусів - понад 80%). Найбільше іноземних агротуристів - з Росії, країн СНД. Поряд з країнами СНД лідерами за кількістю відвідувань нашої країни стали також громадяни Німеччини, Китаю, Італії, Латвії, Литви, Польщі, Франції, Естонії. Іноземці гостювали в Білорусі в середньому 5 днів (в 2014-му - 4 дні). Згідно з експертними оцінками середній річний дохід діяльності однієї агросадиби становить близько 10000 рублів.

Агротуризм надає можливості для білорусів, які проживають в сільській місцевості, малих міських поселеннях із чисельністю до 20 тис. Чоловік і ведуть особисте підсобне господарство, здійснювати агротуристичних діяльність. Вона включає комплекс послуг в сфері відпочинку, дозвілля, розваг, виробництва сільськогосподарської продукції, заснованого на особистій трудовій участі та використанні земельної ділянки, наданої для цих цілей відповідно до законодавства. З метою розвитку агротуризму держава надає суб'єктам агротуризму - фізичним особам відкритим акціонерним товариством «Белагропромбанк» надаються кредити до 2000 базових величин (в розрахунку на одного суб'єкта агротуризму за весь період кредитування) на термін до семи років в білоруських рублях зі сплатою відсотків в розмірі 5% річних і сплату річного збору в розмірі одна базова величина (агротуризм повністю звільнений від сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів до бюджету).

В АПК Білорусі отримує розвиток економічний потенціал транспортно-логістичного сектора, агрологістичні послуги якого займають досить значну частку на ринку послуг країни. У республіці діють понад 10,3 тис. спеціальних складських приміщень, 824 продовольчих складів, 45 сховищ для картоплі, овочів і фруктів, 171 склад-холодильник, 159 магазинів-складів. Основна частина функціонуючих складів за ступенем оснащення та технічного стану може бути віднесена до складів «С» і «D», в зв'язку з чим передбачається поетапна їх реконструкція.

Агропромисловий комплекс покликаний забезпечити продовольчу безпеку, позитивну динаміку зовнішньоторговельного сальдо, високий рівень життя сільського населення та сталий розвиток сільських територій. Для досягнення і підтримки продовольчої безпеки необхідний такий рівень його розвитку, який задовольняв би більше 85% попиту на сільськогосподарську продукцію і займав не менше 80% внутрішнього ринку продовольства [4].

Згідно з оцінкою ФАО базові умови забезпечення продовольчої безпеки в Білорусі враховують рівень витрат держави на сільське господарство (9.8% в сукупних витратах), рівень безробіття в сільській місцевості (10.5% населення), валову додану вартість на працівника сільського господарства (9832 дол. США).

У світовому рейтингу продовольчої безпеки, складеному у 2016 році, Білорусь зайняла 46-е місце (44-е в 2015 р) з 113 держав, а (за індексом розвитку людського потенціалу Білорусь займає 50-е місце серед 188 країн (2015 р), за розміром ВВП на душу населення 62 місце серед 244 країн (2014 г.) [5].

Інтегрований індекс продовольчої безпеки країни, що враховує виробництво сільськогосподарської сировини, доступність енергетичної цінності раціону харчування для населення, рівень споживання основних (життєзабезпечуючих) продуктів і якість раціону (збалансованість за вмістом білків, жирів і вуглеводів), в 2015 році дорівнював 1,10 (вище одиниці) і свідчить, що вона забезпечується в повній мірі.

Агропромисловий комплекс Республіки Білорусь є експортно-орієнтованим видом економічної діяльності: експорт молока і молокопродуктів в 2015 році склав 59,3%, м'яса і м'ясопродуктів - 27,9%, яєць і яйцепродуктів - 22,9%, овочів, баштанних культур і продуктів їх переробки - 33,1%.

Головним критерієм ефективності діяльності організацій АПК виступає позитивна динаміка фінансово-економічних показників, зростання продуктивності праці, доходів працівників, зайнятих в аграрній сфері і експорту сільськогосподарської продукції та продуктів харчування [6].

АПК є соціально-значущим сектором, на частку якого по ОКЕД припадає майже п'ята частина ВВП країни, близько 20% основних засобів, майже 25% усієї чисельності населення, зайнятого в економіці.

Управління структурними підрозділами АПК в цілому здійснюють Міністерство сільського господарства і продовольства Білорусі (власне сільськогосподарське виробництво, рибне господарство, агротехсервіс, професійне навчання працівників і наукове забезпечення сільського господарства), Білоруський державний концерн харчової промисловості «Белгоспищепром» (харчова промисловість), Білоруський державний концерн по виробництву і реалізації товарів легкої промисловості (переробка і реалізація технічної продукції рослинництва і тваринництва) і Міністерство промисловості Білорусі (забезпечення сільськогосподарськими машинами, устаткуванням і техсервіс).

Висновки. Суворі інтерпретації АПК, заснована на використанні ОКЕД дозволяє виключити спотворення дійсної картини виробництва продукції у вартісному вираженні. Так як точна кількісна трансляція обсягів виробництва продук-

ції (товарів, послуг) можливо тільки за умови, коли та чи інша частина (галузь) національної економіки формується як сукупність однорідних товарів і послуг, а не як загальний обсяг виробленої продукції організаціями.

В результаті розвитку Smart-економіки з'являються нові види економічної діяльності,

наявність яких в ЗКГНГ не передбачено методологією даного класифікатора. У той же час ОКЕД в більш повній мірі відповідає умовам інноваційного розвитку та дозволяє враховувати інформацію за видами економічної діяльності в будь-якому необхідному розрізі і враховувати що відбуваються в економіці перетворення.

Список використаної літератури:

1. Державна програма розвитку аграрного бізнесу в Республіці Білорусь на 2016 -2020 роки [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.pravo.by/main.aspx/>. - Дата доступу: 02.05.2016.
2. Агропромисловий комплекс. Переробна промисловість. Випуск 16. Мн.: Міністерство сільськогосподарства і продовольства Республіки Білорусь. Національний статистичний комітет Республіки Білорусь, 2016.
3. Агропромисловий комплекс. Сільське господарство. Випуск 18. Мн.: Міністерство сільськогосподарства і продовольства Республіки Білорусь. Національний статистичний комітет Республіки Білорусь, 2016.
4. Продовольча безпека Республіки Білорусь в умовах функціонування Євразійського економічного союзу. Моніторинг - 2015. У 2 ч. Ч.1 /В.Г.Гусаков [и др.]. - Мінськ: Інститут системних досліджень в АПК НАН Білорусі, 2016. - 205 с.
5. Продовольча безпека Республіки Білорусь в умовах функціонування Євразійського економічного союзу. Моніторинг-2015. У 2 ч. Ч.2 /В.Г.Гусаков [и др.]. - Мінськ: Інститут системних досліджень в АПК НАН Білорусі, 2016. - 141 с.
6. Жудро М.К. Економіка організацій АПК: навч. посібник / М.К.Жудро. - Мінськ: ІОЦ Мінфіну, 2010. - 616 с.

Zhudro M.K., Danko Y.I., Zhudro N.V., Interpretations Of The Apk In The Framework Of The Transformation Of The Industrial Classifier To The Classifier Of Economic Activities

The article compares the methodology of the general classifier of branches of the national economy (OKONKh) and the national classifier of economic activities (OKED), which stipulates the need to justify a new interpretation of the AIC.

The theoretical and methodological approach to the development of a methodology for the identification of signs and variable elements of a new interpretation of the AIC based on the use of OKED is substantiated and scientifically substantiated. These methods make it possible to carry out a study of the modern configuration of the economy of a firm, a country and the world economy as a whole in conditions of amplification of the factors of artificial intelligence derivatives.

Keywords: *classifier, agro-industrial complex, types of economic activity, Smart economy, intellectual management, competitiveness, efficiency.*

Дата надходження до редакції: 14.02.2017

Рецензент: д.е.н., професор Монастирський Г.Л.